

Piispainkokouksen pöytäkirja 3/2026

Aika: 2.9.2026 klo 10

Paikka: Arkkipiispan residenssi, Liisankatu 29, Helsinki

Läsnä: Helsingin ja koko Suomen arkkipiispa **Elia** (puheenjohtaja), Kuopion ja Karjalan metropoliitta **Arseni**, Haminan piispa **Sergei**

Sihtööri: Rovasti **Mikael Sundkvist**

Kokouksen avaaminen

32

Puheenjohtaja aloitti kokouksen klo 10:04.

Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

33

Päätösesitys: Arkkipiispa Elia on piispainkokouksen päätösvaltaisuuden saavuttamiseksi kutsunut OrtL 2006/985 27 §:n nojalla Oulun metropoliitan tehtäviä hoitava Haminan piispa Sergein osallistumaan kokoukseen, jotta sen päätösvaltaisuus voidaan saavuttaa.

Kokous todetaan lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

Päätös: Esityksen mukaan.

Esityslistan hyväksyminen

Päätösesitys: Piispainkokous hyväksyy esityslistan.

Päätös: Esityslista hyväksytään lisäyksellä, että piispainkokous päättää kannastaan ortodoksisen papiston osallistumisesta ja papillisesta roolista Suomen evankelisluterilaisessa kirkossa toimitettuun samaa sukupuolta olevan parin vihkimiseen tai siunaamiseen.

Edellisen kokouksen pöytäkirjan tarkastus

Päätösesitys: Edellisen kokouksen (27.5.2026, 2/2026) pöytäkirja tarkastetaan ja hyväksytään.

Päätös: Esityksen mukaan.

Arkkipiispa Elian esitys

Piispainkokouksen pöytäkirjojen tarkastus ja hyväksyminen

Tausta: Piispainkokouksen käytäntönä on jo pitkään ollut, että kokouksen pöytäkirja katsotaan tarkastetuksi ja hyväksytyksi, kun puheenjohtaja on hyväksynyt pöytäkirjan ja sihteeri lähettänyt sen piispainkokouksen muille jäsenille, eikä kahden vuorokauden kuluessa ole esitetty siihen korjauksia. (Vrt. 4/2020, asia 30.) Tämä käytäntö riittää pöytäkirjan oikeellisuuden varmistamiseksi. Näin ollen edellisen kokouksen pöytäkirjaa ei ole tarpeen enää tarkastaa ja hyväksyä seuraavassa kokouksessa.

Päätösesitys: Piispainkokous päättää, että sen pöytäkirja katsotaan tarkastetuksi ja hyväksytyksi, kun kokouksen puheenjohtaja on hyväksynyt pöytäkirjan ja sihteeri on lähettänyt sen piispainkokouksen muille jäsenille, eikä kahden vuorokauden kuluessa ole esitetty pöytäkirjaan korjauksia.

Jos pöytäkirjaan esitetään korjauksia kahden vuorokauden kuluessa, pöytäkirjaa ei katsota hyväksytyksi ennen kuin esitetyt korjaukset on käsitelty ja pöytäkirja niiden osalta hyväksytty. Tarvittaessa puheenjohtaja ja sihteeri huolehtivat korjausten käsittelystä ja uuden version toimittamisesta piispainkokouksen jäsenille.

Edellä kuvattu menettely korvaa käytännön, jossa edellisen kokouksen pöytäkirja tarkastetaan ja hyväksytään seuraavassa piispainkokouksen kokouksessa.

Päätös: Esityksen mukaan.

Arkkipiispa Elian esitys

37

Oulun metropoliitan vaalin toimittaminen

Tausta: Oulun hiippakunnan piispan eli Oulun metropoliitan tehtävä on ollut avoinna 1.12.2024 lukien ja tehtävää on 1.1.2025 lukien hoitanut väliaikaisesti Haminan piispa Sergei. Vuoden 2025 kirkolliskokous päätti antaa kirkollishallitukselle tehtäväksi asettaa työryhmän selvittämään Suomen ortodoksisen kirkon hiippakuntia koskevia rakenteellisia muutostarpeita. Kirkollishallitus asetti työryhmän istunnossaan 18.12.2025 ja täydensi sitä 26.1.2026. Työryhmän selvitys on valmistunut 19.8.2026 ja se esiteltiin kirkolliskokousseminaarissa Oulussa 21.8.2026.

Selvityksen johtopäätös on yksiselitteinen. Työryhmä esittää, että hiippakuntien lukumäärä säilytetään kolmena. Selvityksen valmistuttua vuoden 2025 kirkolliskokouksen esittämä vaalin lykkäyspäätöksen peruste on siten poistunut. Selvitys ei ainoastaan jätä avoimeksi mahdollisuutta täyttää Oulun piispanistuimen, vaan puoltaa sitä nimenomaisesti.

Päätösesitys: Piispainkokous esittää kirkollishallitukselle, että kirkollishallitus tekee kirkkojärjestyksen 64 §:n mukaisesti vuoden 2026 kirkolliskokoukselle esityksen Oulun hiippakunnan piispan eli Oulun metropoliitan vaalin toimittamisesta kyseisessä kirkolliskokouksessa.

Päätös: Esityksen mukaan.

Metropoliitta Arsenin esitys

38

Joensuun ortodoksisen seminaarin teologisten aineiden opettajan kanoninen asema

Tausta: Piispainkokouksen päätöksellä (17.3.2026, asia 6) on Joensuun ortodoksisen seminaarin kirkko todettu Helsingin ja koko Suomen arkkipiispan kanoniseen alaisuuteen kuuluvaksi. Näin kyseiselle kirkolle on käytännössä suotu stavropegiaalinen asema.

Kyseinen piispainkokouksen päätös jättää kuitenkin avoimeksi ortodoksisen seminaarin kirkon papin kanonisen aseman. Maantieteellisesti seminaarin pappi toimii Kuopion ja Karjalan hiippakunnan alueella ja kuuluu sen papistoon, mutta hänen kanoninen sijoituspaikkansa on Helsingin hiippakunnan alaisuudessa toimiva kirkko. Näin syntyy tilanne, jossa pappi kuuluu kanonisesti eri piispan alaisuuteen kuin pyhäkkö, jossa hän palvelee.

Jotta kirkkolaissa (39 §) ja kirkkojärjestyksessä (63 §) määriteltyt hiippakuntapiispan tehtävät ohjata ja valvoa papiston ja kanttorien toimintaa sekä edistää hyvää työyhteysttä, tukea ja ohjata työntekijöitä heidän työssään toteutuisivat, ja jotta välttään sen kaltaiselta epäselvältä kuuliaisuussuhteelta, jonka Kalkedonin synodi tuomitsee (8. kanoni), on välttämätöntä, että piispainkokous määrittelee seminaarin kirkon papin kanonisen aseman.

Kirkkojärjestyksessä todetaan papiston jäsenen kuuluvan siihen hiippakuntaan, jonka alueella olevaan kirkkoon hänet on nimetty. (69 §) Samoin piispainkokouksen päätöksessä todetaan, että ”liturginen muistelu ei ole pelkkä seremoniallinen muodollisuus vaan kanonisen järjestyksen konkreettinen ilmaus: se sekä ilmentää että vahvistaa olemassa olevaa kirkollista alaisuussuhdetta. Vastaavasti muistelusta pidättäytyminen tai sen muuttaminen merkitsee kanonisen yhteyden katkaisemista tai siirtämistä. (Piispainkokous, 17.3.2026, asia 6)

Koska seminaarin pappi on nimetty Helsingin hiippakunnan alaisuuteen kuuluvaan, käytännössä stavropegiaaliseen, pyhäkköön, ja koska seminaarin pappi on – piispainkokouksen päätöksen mukaisesti – liturgisen muistelun muuttamisen kautta katkaissut kanonisen yhteytensä Kuopion ja Karjalan metropoliittaan ja siirtänyt kirkollisen alaisuussuhteena Helsingin ja koko Suomen arkkipiispan alaisuuteen, on seminaarin pappi todettava kuuluvaksi Helsingin hiippakunnan papistoon kirkkojärjestyksen (69 § 2 momentti) määrittelemässä järjestyksessä.

Päätösesitys: Piispainkokous päättää, että Joensuun ortodoksisen seminaarin kirkon pappi kuuluu kirkkojärjestyksen 69 § 2 momentin perusteella Helsingin hiippakunnan papistoon.

Päätöksen perusteena on se, että seminaarin kirkko on piispainkokouksen 17.3.2026 tekemällä päätöksellä (asia 6) todettu Helsingin ja koko Suomen arkkipiispan kanoniseen alaisuuteen kuuluvaksi ja käytännössä stavropegiaalisiksi. Papin kanonisen aseman tulee vastata hänen palvelemaisensa kirkon kanonista alaisuutta, jotta papiston ohjaus-, valvonta- ja kuuliaisuussuhteet ovat kirkkojärjestyksen ja kanonisen järjestyksen mukaiset.

Arkkipiispa Elian vastaesitys: Yhdyn siihen esityksen lähtökohtaan, että Joensuun ortodoksisen seminaarin kirkossa palvelevan ja työsuhteessa toimivan papiston kanoninen asema ja kuuluvuus hiippakunnan papistoon on määriteltävä ja että papin kuuliaisuussuhteen tulee vastata sen pyhäkön kanonista alaisuutta, jossa hän palvelee. Kysymys on aiheellinen ja oikeutettu piispainkokouksen 17.3.2026 tekemään päätökseenkin nähden.

Esitän kuitenkin, että asia jätetään pöydälle ja palautetaan valmisteltavaksi seuraavaan istuntoon. Esityksessä on selvitettävä vielä ratkaisun vaikutuksia seminaarin palveluksessa olevien papiston jäsenten muihin tehtäviin.

Vastaavat kysymykset on selvitettävä myös seminaarin toisen papiston jäsenen osalta: hänen tehtäviensä hoitaminen ja hänen palveluksensa muissa Kuopion ja Karjalan hiippakunnan pyhäköissä.

Seminaarin teologisten aineiden opettajan tehtävä perustuu työsuhteeseen, kanoninen kuuluminen taas siihen, minkä kirkon papistoon piispa on vihityn nimennyt (KJ 2 §:n 2 momentti). On selvitettävä, mitä

seminaarin johtajan mahdollinen siirtyminen Helsingin hiippakunnan papistoon merkitsisi hänen nykyisten tehtäviensä hoitamiselle Kuopion ja Karjalan hiippakunnan alueella. Hän toimii johtavana ortodoksisena sotilaspastorina sekä muissa pastoraalisissa tehtävissä, joita hänen on hoidettava Kuopion ja Karjalan hiippakunnassa.

Koska ratkaisu koskee välittömästi yksittäisten papiston jäsenten asemaa, heille on annettava mahdollisuus myös tulla kuulluksi asiassa, joka koskee heidän kuulumistaan tietyn hiippakunnan papistoon.

Päätös Vastaesityksen mukaan.

Arkkipiispa Elian esitys

39

Kolme lausuntopyyntöä (Liitteet 1–3)

Palvelukeskuksen johtaja Jari Rönkkö on 14.8.2026 pyytänyt OrtKL 26 §:n 2 momentin 5 kohdan nojalla piispainkokoukselta lausunnot kolmesta kirkolliskokousaloitteesta niiden valmistelemiseksi kirkollishallituksen 12.10.2026 pidettävään istuntoon.

Kysymys on seuraavista aloitteista:

- 1) Aloite, jossa esitetään, että vuonna 2028 Suomen ortodoksinen kirkkokunta järjestää "Liturgia" seminaarin kirkkokuntamme papistolle ja kanttoreille.
- 2) Aloite raportin laatimisesta piispain kokoukselle naisen aseman selkiyttämisestä kirkollisissa avustavissa tehtävissä sekä oikeudesta pitää opetuspuheita kirkollisissa yhteyksissä.
- 3) Aloite toimenpideohjelman laatimisesta edistämään kirkon jäsenten sitouttamista osaksi suomalaista ortodoksista perinnettä.

Päätösesitys: Piispainkokous keskustelee lausuntojen sisällöstä ja nimeää niiden valmistelijat. Lausunnot hyväksytään ennen 28.9.2026 olevaa määräaikaa sähköpostikokouksessa.

Päätös: Esityksen mukaan. Piispainkokous pyytää pastori Josef Volaa laatimaan lausuntovedoksen asiasta 1, projektipäällikkö Minna Raskua asiasta 2 ja rovasti Aleksander Roszczenkoa asiasta 3.

Arkkipiispa Elian esitys (Liite 4–5)

Ukrainan rauhanrukouspalveluksen käyttöönotto Suomen ortodoksisessa kirkossa

Tausta: Piispainkokous tuomitsi paimenkirjeessään 26.2.2022 yksimielisesti Venäjän federaation sotatoimet Ukrainassa ja totesi, ettei sodalle ole mitään oikeutusta. Kirkon kanta on siten jo lausuttu. Vallitseva tilanne edellyttää, että kanta otetaan myös rukouspalveluksen muodossa huomioon.

Sodan alusta lähtien seurakunnissa on rukoiltu Ukrainan puolesta toisistaan poikkeavin tekstein. Näiden tekstien alkuperä ja teologinen tarkkuus vaihtelevat. Vahvistettu kaava antaa seurakunnille yhtenäisen ja kirkon vahvistaman tekstin, poistaa yksittäisiltä kirkkoherroilta ratkaisut, jotka eivät heille kuulu, ja käsittelee asian kirkon omassa päätöksenteossa.

Kysymys koskee kirkkoamme kolmella tavalla, jotka kaikki kuuluvat edellä mainittuun vastuualueeseen: suhteet Äitikirkkoon, suhteet Ukrainan ortodoksiseen kirkkoon ja sen kanssamme palvelevaan papistoon sekä seurakuntimme liittyneet ukrainalaiset.

Perustelu: Arkkipiispa johtaa kirkkoa ja vastaa sen ulkomaansuhteista. Piispainkokous vahvisti tämän Kuopiossa 5.6.2025 allekirjoitetuissa periaatteissa, joissa piispat sitoutuivat tunnustamaan arkkipiispan kirkon ulkomaansuhteiden vastuuhenkilönä, noudattamaan Äitikirkon linjaa suhteessa Ukrainan ortodoksiseen autokefaaliseen kirkkoon ja palvelemaan yhdessä sen papiston kanssa sekä siihen, ettei kirkon linjasta johtavassa asemassa oleva voi poiketa eikä kirkon sisäisiä asioita käsitellä julkisuuden kautta.

Jumalanpalvelustekstien ja -kaavojen vahvistaminen kuuluu piispainkokoukselle. Asia tuodaan siksi piispainkokouksen päätettäväksi. Liitteenä olevan kaavan on koontanut Itä-Suomen yliopiston kirkkomusiikin professori Maria Takala-Roszczenko hyökkäyssodan vuosipäiväksi 24.2.2025 yhdessä Filantropian kanssa. Arkkipiispan kanslia on ollut avustamassa heidän työtään. Kaava on koottu kirkon liturgisesta perinteestä. Se ei sisällä uutta opetusta eikä edellytä seurakunnalta erillisiä valmisteluja.

Päätösesitys: Päätetään, että seurakunnat voivat tästä lähtien toimittaa rukouspalveluksen liitteen kaavaa hyödyntäen, erityisesti hyökkäyssodan vuosipäivänä 24. helmikuuta ja muina sopivina ajankohtina.

Metropoliitta Arsenin vastaesitys: Piispainkokous päättää lähettää rukouspalveluksen kaavan liturgiselle toimikunnalleen, jonka tehtävänä on tarkistaa kaavan kokonaisuus ja sen soveltuvuus kirkon liturgiseen perinteeseen.

Päätös: Vastaesityksen mukaan.

Arkkipiispa Elia esitys (Liitteet 6–8)

Uuden vigiliäsävellyksen hyväksyminen

Turkulaisen kirkkokahvikvartetti Murusten (Riikka Patrikainen, Tiina Vuorisalo, Riikka Harikkala-Laihin, Vera Nazimova) aloitteesta on valmistunut säveltäjä Janne Salmenkankaan sovittama, Valamon luostarin yksiaäniseen lauluperinteeseen pohjautuva neljälle naisäänelle sovitettu vigiliakokonaisuus. Sovitustyössä on pyritty säilyttämään perinteisten sävelmien henki, rakenne ja liturginen luonne sekä edistämään niiden käyttöä seurakuntaelämässä. Kokonaisuutta on testattu käytännössä eri seurakunnissa, ja sen on tarkoitus palvella sekä liturgista että konserttikäyttöä. Hankkeen tavoitteena on vaalia ja välittää kirkkomme elävää sävelperinnettä uusille kokoonpanoille ja sukupolville.

Liturgia-sivuston hanketyöryhmä on antanut sävellyksestä lausunnon piispainkokouksen aiemman päätöksen (6/2025, asia 72) nojalla.

Päätösesitys: Piispainkokous päättää hyväksyä kirkkokahvikvartetti Murusten aloitteesta valmistuneen, Valamon luostarin yksiaäniseen lauluperinteeseen pohjautuvan neljälle naisäänelle sovitettun vigiliakokonaisuuden kirkolliseen käyttöön Suomen ortodoksisessa kirkossa.

Päätös: Esityksen mukaan.

Arkkipiispa Elian esitys (Liitteet 9–11)

42

Uuden ”Jumalan Ainokainen Poika” -sävellyksen hyväksyminen

Henri Sokka on pyytänyt piispainkokousta käsittelemään sävellyksensä ”Jumalan Ainokainen Poika” hyväksymistä kirkolliseen käyttöön.

Liturgia-sivuston hanketyöryhmä on antanut sävellyksestä lausunnon piispainkokouksen aiemman päätöksen (6/2025, asia 72) nojalla.

Päätösehdotus: Piispainkokous päättää hyväksyä Henri Sokaan sävellyksen ”Jumalan Ainokainen Poika” kirkolliseen käyttöön.

Päätös: Esityksen mukaan.

Piispa Sergein esitys (Liitteet 12–13)

43

Pyhittäjä Gabrielin, tunnustajan ja Kristuksen tähden houkan, liittäminen Suomen ortodoksisen kirkon kalenteriin

Tausta: Pyhä Gabriel Urgebadze (1929–1995), eli pyhittäjä Gabriel, tunnustaja ja Kristuksen tähden houkka, oli georgialainen ortodoksinen pappismunkki ja rippisä, jota pidetään yhtenä 1900-luvun

merkittävimmistä ortodoksisista pyhittäjistä. Georgian ortodoksinen kirkko kanonisoi hänet vuonna 2012. Pyhittäjä Gabrielin laaja tunnettuus sekä useat pyynnöt hänen liittamisestaan Suomen ortodoksisen kirkon kirkkokalenteriin puoltavat hänen lisäämistään siihen.

Päätösesitys: Piispainkokous päättää lisätä pyhittäjä Gabrielin, tunnustajan ja Kristuksen tähden houkan Suomen ortodoksisen kirkon kirkkokalenteriin, muistelupäivänään 2. marraskuuta.

Päätös: Esityksen mukaan.

Arkkipiispa Elian esitys (Liite 5)

44

Skeemaigumeni Haritonin, igumeni Paisin ja Paraskeva Nikitinan pyhien joukkoon lukeminen

Asian vaiheet: Vuonna 2014 kirkossamme perustettiin ensimmäistä kertaa historiamme aikana kanonisointityöryhmä. Se asetettiin kohdennettua tehtävää varten: selvittämään ensisijaisesti sittemmin pyhien joukkoon luetun Johannes Karhapään kanonisaatiota. Kyseessä ei siis ollut yleinen, avoimeen tehtävänantoon perustuva valmisteluelin, vaan yhtä kysymystä varten asetettu työryhmä.

1.4.2014 – *piispainkokous 1/2014, asia 9 (pöytäkirjanote 8.4.2014)*. Piispa Arseni teki esityksen pyhäksi kanonisoimisesta ja toimikunnan asettamisesta asiaan perehtymiseksi. Piispainkokous päätti asettaa kolmihenkinen työryhmän, jonka jäseniksi nimettiin piispa Arseni, pastori Sergius Colliander ja diakoni Jukka Korpela; mikäli Korpela ei suostuisi, hänen tilalleen pyydetäisiin lehtori Teuvo Laitila.

14.10.2014 – *piispainkokous 4/2014, asia 10*. Työryhmä toimitti väliraporttinsa piispainkokouksen käsiteltäväksi. Piispainkokous yhtyi työryhmän näkemykseen, ettei pyhäksi toteaminen ole juridinen prosessi ja että sitä tulee kutsua pyhien joukkoon lukemiseksi, sekä vahvisti työryhmän esittämät kuusi pyhyiden kriteeriä. Päätös tehtiin esityksen mukaisena. Muuta ei kirjattu.

16.2.2016 / 13.3.2016 – *työryhmän esitys piispainkokoukselle*. Työryhmän puheenjohtaja, Joensuun piispa Arseni, allekirjoitti Lintulassa 16.2.2016 päivätyn esityksen, joka saatettiin piispainkokoukselle 13.3.2016. Esityksessä ehdotettiin Johannes Karhapään ja skeemaigumeni Johanneksen lukemista pyhien joukkoon nimillä pyhä marttyyri ja tunnustaja Johannes Ilomantsilainen sekä pyhittäjä Johannes Valamolainen, elämäkertojen vahvistamista, käännösten laatimista sekä asian saattamista Konstantinopolin patriarkan harkintaan. Samassa asiakirjassa todetaan, että työryhmän puheenjohtaja oli kutsunut jatkotyöhön pysyviksi asiantuntijoiksi pastori Marko Mäkisen ja nunna Ksenian.

17.3.2016 – *piispainkokouksen päätös*. Piispainkokous hyväksyi esityksen yksimielisesti.

25.5.2016 – *arkkipiispan kirje Ekumeeniselle patriarkaatille*. Arkkipiispa Leo pyysi piispainkokouksen puheenjohtajana patriarkka Bartolomeokselta ja Konstantinopolin pyhältä synodilta hyväksyntää ja siunausta kahden edellä mainitun henkilön kanonisoinnille. Kirjeen liitteinä olivat työryhmän esitys ja elämäkerrat. Toiveena oli, että juhlallisuudet voitaisiin pitää vuonna 2017.

24.5.2021 – *kanonisointeja tarkastelevan työryhmän loppumuistio (asia 31)*. Työryhmän sihteeri, ylideakoni Johannes, toimitti piispainkokoukselle työryhmän loppumuistion liitteineen. Muistion mukaan piispainkokous oli asettanut aiemman työryhmän pohjalte uuden työryhmän, jonka jäseniä olivat metropoliitta Arseni (puheenjohtaja), ylideakoni Johannes eli Jukka Korpela (sihteeri), nunna Ksenia ja dosentti Elina Kahla. Työryhmä piti kymmenen kokousta ja päätyi yksimielisesti esittämään kolmea kilvoittelijaa: pyhittäjä Haritonia, pyhittäjämarttyyri Paisia ja pyhää vanhurskasta Paraskea. Työryhmä esitti, että piispainkokous ryhtyisi toimiin esityksen tekemiseksi Ekumeeniselle patriarkaatile.

9.6.2021 – *piispainkokous 4/2021*. Asia jätettiin pöydälle.

26.8.2021 – *piispainkokous 5/2021*. Asia päätettiin siirtää tuonnemmaksi ja tilata kreikankieliset käännökset.

27.5.2026. Asian eteenpäin viemisestä sovittiin suullisesti, mutta pöytäkirjaan ei tullut asiasta merkintää.

Perustelut: Työryhmän mandaatti täyttyi vuonna 2016. Tehtävä eteni päätökseensä: väliraportti 2014, kriteerien vahvistaminen, esitys 16.2.2016, piispainkokouksen yksimielinen päätös 17.3.2016 ja arkkipiispan kirje patriarkaattiin 25.5.2016.

Jatkomandaattia ei ilmene asiakirjoista, eikä työryhmää ole asetettu pysyväksi, piispainkokouksen taustalla jatkuvasti toimivaksi elimeksi. Pöytäkirjanote 14.10.2014 sisältää päätöksen ainoastaan terminologiasta ja pyhyiden kriteereistä. Työryhmän vuoden 2021 loppumuistion avausväite, jonka mukaan piispainkokous olisi asettanut aiemman työryhmän pohjalte uuden työryhmän, ei löydy asiakirjapohjaista päätöstä. Väite nojaa yksinomaan työryhmän omaan ilmoitukseen. Myös kokoonpano muuttui ilman piispainkokouksen päätöstä: puheenjohtaja kutsui itse jatkotyöhön pysyvät asiantuntijat, ja loppumuistion allekirjoittajista puuttuu 1.4.2014 nimetty rovasti Colliander, kun taas mukana on kaksi jäsentä, joiden nimeämisestä ei ole päätöstä. Itseään täydentävä ja oman asettamisensa itse toteava työryhmä ei ole piispainkokouksen asettama valmisteluelin.

Asian myöhempi käsittely on myös jäänyt kesken kaikilta osin.

Päätösesitys: Piispainkokous jättää asian pöydälle sen selvittämiseksi, millä toimivallalla asiaa on tähän mennessä valmisteltu ja millä edellytyksillä valmistelua voidaan jatkaa. Selvitys valmistellaan arkkipiispan kanslian toimesta.

Metropoliitta Arsenin vastaesitys: Kanonisointityöryhmä jatkaa toimintaansa, sillä sitä ei ole koskaan lakkautettu.

Päätös: Piispainkokous päätti nimittää kanonisointityöryhmään metropoliitta Arsenin, diakoni Jukka Korpelan ja dosentti Elina Kahlan sekä antaa työryhmälle tehtäväksi tarkistaa ja arvioida aiempi esitys skeemaigumeni Haritonin, igumeni Paisin ja Paraskeva Nikitinan pyhien joukkoon lukemisesta.

Muut asiat

Papiston pukeutumista koskevan päätöksen velvoittavuus ja päätöksentekijöiden sitoutuminen siihen (arkkipiispa Elia)

Piispainkokous keskusteli papiston vaetetusta koskevan päätöksen noudattamisesta hiippakunnissaan.

Kirkon papiston osallistuminen samaa sukupuolta olevien vihkimiseen (metropoliitta Arseni)

Piispainkokous keskusteli tilanteesta, jossa papiston jäsen kutsutaan osallistumaan samaa sukupuolta olevan pariskunnan vihkimiseen tai siunaamiseen Suomen evankelisluterilaisessa kirkossa, ja totesi, että asiaa koskevaa ohjeistusta valmistellaan tulevaan kokoukseen.

Tiedoksi tuleva asia (Liite 14)

Hänen Kaikkipyhyytensä, Konstantinopolin Ekumeeninen patriarkka Bartolomeos, on 25.9.2025 päivätyllä kirjeellään Helsingin ja koko Suomen arkkipiispalle todennut, että patriarkan johdolla kokoontuva Pyhä Synodi on istunnossaan todennut tarpeen vahvistaa kirkkoamme asianmukaisesti koulutetuilla papeilla ja maallikkotoimihenkilöillä. Tämän toteamuksen perusteella synodi on päättänyt asettaa kaitsennassamme olevan kirkon käyttöön akateemisen asiantuntija-avun antajiksi kolme henkilöä:

- Silyvrian metropoliitta Maksimos
- Seleukian metropoliitta Theodoros
- arkkimandriitta Bartholomaios Mercado, joka palvelee Yhdysvalloissa

Arkkipiispaa kehoitetaan kääntymään heidän puoleensa kirjallisesti ja saattamaan heidän tietoonsa ne tarkoituksenmukaiset tavat, joilla he voivat antaa akateemista tukea kirkon työhön.

Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen 11:40.

Aika ja paikka alussa mainitut.

Elia

Helsingin ja koko Suomen arkkipiispa

Mikael Sundkvist

Piispainkokouksen sihteeri